

Nyhedsbrev 62, juli 22

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på [http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc](http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,_etc). Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores **bankkonto 6620 3735570 - Mobile Pay 7508LV**

INTERNT

FredsVagten er et sted der tiltrækker mange typer. En uldfrakke-velklædt borger-journalist Christian Brøndum fra Berlingeren, som jeg følte god respekt fra, sagde engang hvor han havde besøgt os, tilbage i 2003 eller noget, at han havde aldrig været et sted med så mange sære typer :-)

Og FredsVagten er sårbar overfor sære typer der laver ugler i mosen. Det er egentlig ultranemt at undergrave os; man skal bare melde sig som aktiv så er der fra dag ét åbent for vores

hemmeligheder... låsekoderne fx. Men samtidig er den så lavpraktisk at den er næsten usårlig.

Imidlertid har vi på det seneste oplevet et ellers skattet aktivt medlem folde sig ud på en måde at vi har måttet udelukke NN fra vores fællesmail.

Det er ikke noget vi gør for sjov men når andre fredsvagter skræmmes væk er det tid til at agere..

MEDIO MAJ

Det er ubeskriveligt. Vore ledere har parkeret fornuften hos kapitalen der sæføli vil ha magt og køber loyalitet for de penge de oligarker har så rigeligt af. De er rigere end fattige stater. Monni rules. Og hvis ikke politikerne makker ret bliver de svinet ned i de 'frie medier' – altså privat ejede. Objektivt bevares, men der er altid noget snavs og ellers kan man opfinde noget. Det er subtil propaganda.

Det er så kvalmende at jeres udsendte ser sig om efter en grøft, mens det danske folk accepterer ledernes forklaringer og løgnene kører videre. Kritiske røster undertrykkes i de store bærende medie som folk tror på. VIL tro på.

Og hvad kan vi gøre. Et nyt fredsnetværk skyder frem blandt folk der har lidt vip-status.

Men jeg er skeptisk; så mange initiativer er skudt frem – herunder FredsVagten selv, men desuagtet kører de videre.

ULTIMO MAJ – VESTEN ER UFATTELG

Jeg kom til at huske på en film jeg engang så med nogle unge teenagedrenge der kom dødeligt galt afsted med en tankeløs drengestreg. Som straf blev de sendt på opdragelsesanstalt hvor kryptoadister udsatte dem for psykisk og fysisk vold, under opdragelsens ædle banner. Og således blev et par af dem morderiske psykopater som voksne.

Det var jo søde fine drenge, fyldt med godt humør og løjer, som røg skæbnessvangert af sporet.

Tænk hvis systemet var kærligt og lod dem sone den smerte de naturligvis selv følte som drabsmænd, og derefter tilgav dem og endda hjalp dem med terapi og omsorg.

Man fatter det ikke. Man FATTER det ikke.

Og sådan er det osse i disse krigstider. Man fatter det ikke. Jeg prøver ikke længere at deltage i debatten, den offentlige, jeg orker det ikke; føles håbløst. Dumheden er så massiv og overvældende, og folk tror stadig på demokratiet, på magthavernes utrolige påstande tværs imod al sund fornuft.

Jeg er lige ved at læse en bog af Jan Guillou: Madame Terror. Bush-kompagniets fantastiske hykleri rulles op sagligt og fortællende, selvom historien er fiktiv – skrevet i 2006.

Den er ikke imod krigshandlinger som forsvar. Men heltene overholder alle Genevekonventioner med deres krigsfanger... hvilket de naturligvis vinder ved.

Fantastisk udredning over emnet: Hvem er egentlig terroristerne?

https://da.wikipedia.org/wiki/Madame_Terror

Andre prøver at påpege det indlysende: fx Marie Krarup, hvis efternavn straks gør mig mistænksom men som er Ruslandskyndig og faktisk ganske fornuftig, samtidig med at hun har trådt sin politiske karriere i DF's xenofobiske miljø. Datter af Søren Krarup, den sorte prædikant og folketingspolitiker.

Jessie delte medio maj et lille klip fra Marie Krarups Facebook-side, jeg tillader mig at dele videre:

“De kæmpemæssige våbenleverancer til Ukraine og manglende forsøg på at bruge diplomatiske midler til at trække Rusland og Ukraine til forhandlingsbordet tyder på, at de europæiske og amerikanske politikere satser på, at krigen i Ukraine bliver afsluttet på den første måde. Det betyder med andre ord at fortsætte krigen, indtil en af parterne bukker under. Det kan for krigen i Ukraine betyde rigtig mange år.

Sådan et scenarium er ikke i europæernes interesse, uanset om det bliver den ene eller den anden part, der vinder. Begge resultater ville langt fra garantere en tryk og stabiliseret sikkerhedsmæssig situation i Europa. De enkelte landes politikere mål burde derfor ikke at være at overtrumfe hinanden med, hvem der sender flest våben til Ukraine, men hvem der kan ledsage hjælpen til Ukraine med diplomatiske løsninger, som hurtigst muligt afslutter krigen.

Alt andet virker umiddelbart som et manglende ansvar over for både den europæiske befolkning og for Europas fremtid. Den nuværende våben-uden-diplomati-kurs vil hverken Ukraine eller Vesten profitere af. Rusland bliver mere og mere presset ind i et hjørne, og i sådan en situation kan det ikke udelukkes, at landet vil føle sig presset til at bruge taktiske atomvåben i Ukraine, hvilket hverken vil gavne Rusland, Ukraine eller Europa.

Ukraine bliver mere og mere et ødelagt land, hvis økonomi bliver helt smadret, og udvandrede befolkning for en stor dels vedkommende mister interessen for at vende tilbage og bliver i udlandet. Den eneste part, der får glæde af sådan en udvikling, er USA, som får et stabilt og sikkert marked for sin eksport af olie og gas samt landets våben. Formentlig vil glæden samtidig være begrænset på længere sigt, da EU rent økonomisk risikerer at miste sin styrke og dermed sin attraktivitet som en allieret. “

Så banalt og alligevel må det gentages igen og igen. Og siden står det klart at Vestens sanktioner gør Rusland rigere og økonomisk styrket. De handler jo nu olie og gas i rubler idet Vesten ublu konfiskerede de euro eller dollars som leverancerne ellers blev betalt med. Og så skældte de ud over at Rusland ikke ville levere. Jamen... jeg kan ikke mere.

Og det er kun et mindretal af lande der følger Imperiets ordre om økonomisk blokade. Og oveni er olien jo steget voldsomt, så Rusland (og Norge, Saudi, Iran etc) skovler ind. Det er så fænomenalt dumt at jeg ikke fatter vi ikke gør oprør.

FREDSVAGTEN BESTÅR

Og selvom jeg hver gang truer med at stoppe med dette nyhedsbrev, skriver jeg alligevel uundgåeligt dens historie.

Men da jeg jo kun ganske sporadisk selv passer den har jeg ikke – som før – mange billeder at lette stoffet med. Jeg passer dog foruden nyhedsbrevene, osse levering og arkivering af vagtbøgerne. Der er i skrivende stund kun fremstillet sådanne til året ud. Så skal nogen gå til kopi-forretninger og få lavet nye. Det gjorde jeg osse før i tiden til jeg opdagede at min arbejdsplads havde de fornødne remedier ;-)

Kristian holdt ud i 10 år, de senere syv under stigende overbelastning for de opgaver han havde

påtaget sig da jeg ikke orkede længere. Han trak sig i forgangne oktober.

Han kom på besøg her i Sakskøbing medio maj og afleverede de arkivalier han havde ophobet.

Masser af gamle opslag som desværre ikke kan komme til Rigsarkivet idet lamineringen ødelægger opslaget på 20 år (sagde arkivaren). Jeg har bladret lidt i stakkene – der er mange gode minder om vores indsats på den øde slotsplads.

Apropos slotsplads, den nye er bare grimmere end den gamle. Lutter store brosten i ensartet lægning. Og den gamles specialdesignede store sten... hvor f.. skal de nu bruge dem(?)

Og vi savner Rotunden. Flere har givet udtryk for det. Både som base og til at sidde på, og for græsset og træerne, og den berømte Lobbygrisen, der er blevet præsenteret på flere sprog for turistgrupper siden jeg engang berettede dens historie og holdning (når den mooner Folketinget er den utilfreds, hvis den ser op mod Borgens østhjørne er den tilfreds. Jeg har vendt den nogle gange i årenes løb :-). En gang i en frostvinter hvor jeg måtte finde nogle brædder i en container for at brække den løs fra jorden. Det var dengang – nu er pladsen bare helt øde – væk med træerne, ind med sikkerhed. Tak Breivik.

Nå lad os holde os til vores egen praktiske boldgade. Regnvejr er jo et kendt fænomen. Jeg bruger at sætte mig op i dørnichen ved Kongeporten og passe mig selv med udsigt til flagbænk og skilte, men så ultimo maj fik Jessie en god idé:

og hun skrev:

Kære Fredsere.

En stille vagt på en plads i ly for regnen. Sidder med udsigt til alle disse JA-plakater, der taler om "sammenhold". Hvad med at satse mere på FN så - sammenhold skal vel ikke kun være med det rige, overforbrugende slæng!!

Jeg håber stadig på et NEJ i morgen - vi har ikke brug for at indgå i endnu en militær alliance.

Fredskram til jer.

Jessie

Det 'nej' hun refererer til er afstemningen om det militære forsvarsforbehold i EU 1. juni. Rusland-

frygten pumpes for højtryk, så nu kan de krigsliderlige få Danmark med i en EU-hær. Og det fik de. Tillad mig at lukke øjnene lidt, og tænke positivt; fokusér på det nære, det du har indflydelse på. Her har Jessie fokuseret på regnen over slotspladsen... ha ha ha LOL – jeg elsker kreativiteten hos den frigjorte sjæl. Det er jo genialt i al sin enkelthed.

1. MAJ

var vi i Fælledparken som vi plejer van med vores smukke trelængede fane der kan ses videnom, og tiltrækker gode gamle kammerater og venner:

Katrine med Asta og farmand Knud, Nina Wellejus med mand/kæreste, Malene, Kristian og Åse, Bo Grønlund, Michael Røgen, Ole minus Telefon (på billedet)... og så vi faste; Inge, Angelika, Ane, Henrik, Irene med nuttet barnebarn og vuf – nogen har jeg sikkert lige glemt.

Det var en god dag i overvejende smukt vejr.

Og jeg sov hos en god ven, for så – når jeg nu alligevel var i byen – at snuppe en fredsvagt om mandagen hvor jeg senere sku til bestyrelsesmøde i en sommerhusforening jeg er formand for.

Og så tjekkede jeg, som jeg plejer van, op på grejet. Havde tidligere bemærket slitagen på Fred i Verden-skiltet

Der manglede en beskyttende gummidut (lavet af cykelslange) som sku holde den opklappede bæk væk fra skiltet.
Skiltene som i øvrigt er genbrug :-)

Sådan kører vi videre på gedigent beskab og Inge, som pt er vores flittigste fredsvagtmuse, sender

rapporter fra sine dage ind på vores fællesmail. Nogle gafler jeg hertil. Inge kan slet ikke undvære denne daglige dosis af mening i al verdens nedgørende ufred derude. Luft til sjælen, så den ikke lammes totalt.

I betragtning af mine kvaler med at synes at stadig kunne repræsentere den ædle stand her i Nyhedsbrevet, har jeg bedt hende om at ta nogle billeder, men det er ikke noget hun lige har in mente, og ofte har hun slet ikke mobilen med.

STORMØDE MAJ

1. maj var jo en søndag så hvornår sku det være.

Det endte med at blive lørdag 30. april hos Jessie. En eftermiddag i skønneste solterrasse-vej hvor vi igen fik ordnet vores praktiske forhold og verdenssituationen :-) øh altså teoretisk, men desværre jo uden megen magt bag ordene og forståelsen. Men alligevel en aften i hyggeligt samvær over et glas rødvin eller to.

Inge skriver:

♥ Tak Jessie for at invitere til stormøde hos dig ...og tak for at sørge for smukt vejr i din hyggelige have ... for ikke at tale om din dejlige forplejning og mad ... alt hvad der skaber tro på liv, forår , fællesskab og glæde i nogle timer.

Og Inge skriver igen 15. maj:

Kære Vagter !

Jeg afløste Irene med en lille smule nervøsitet for at jeg var for tidligt ude i forhold til min forkølelse ... men nu hjemme igen kan jeg mærke at det vist er ok .

Omvendt meget heldigt at jeg gjorde det fordi jeg fik en hyggelig samtale i dejligt forårslys med en ung mand fra Spanien der spurgte om han måtte slå sig ned på den sorte klapstol der stod fremme .

Mette F. og spaniens præsident Pedro Sánchez Pérez-Castejón var begge på besøg i Kiev samtidigt - men han fik vist ikke nogen omtale her - kun Mette så vidt jeg så .

Vi talte om det ene og det andet (på engelsk) mest Ukraine da det jo er den aktuelle krig og det følte meget "hjemligt" på en besynderlig måde ... men sådan er det måske bare at møde mennesker "fra det store udland " - når det er en åndsfælle i krigs-skepsis og pacifisme ? Vi var enige om at Putin ikke var værd at dø for - og at vi ikke brød os om Zelinsky´s forbud mod at mænd under 60 år kan forlade landet (det kan jo være en livsindstilling ikke at slå ihjel). Og vi hældte nok overvejende til at mene at Zelinsky burde forhandle om nogle af de overvejende russisk-kulturelle områders tilhørsforhold (noget i stil med de folkeafstemninger vi i Danmark foretog nede ved grænsen til Tyskland i 1920 efter at 10.000-vis af unge danske mænd var døde i krig for Kongen og den danske adels ejendomme på tyske områder i Schleswig og Holstein i krigene fra 1864 og frem .

Og så sagde vi farvel til hinanden med noget han måske lige opfandt:

HVIS DIN STATSMINISTER ØNSKER AT GÅ I KRIG SÅ SIG TIL HAM/HENDE :

Du vil i krig ? Jamen så går du bare !

(Hvorfor var der dog aldrig en plakat med det agitatoriske indhold da Anders Fogh var statsminister ?)

Det synes vi begge var 20^ (top dollar) og jeg følte mig i forårsagtigt humør og skønt ungt internationalt og velovervejnet pacifistisk selskab .

.....
Det bringer jo jeres ærede skribent frem til erkendelsen af at et sommerfugle-vingeslag i Singapore kan generere storm i Nordatlanten. Det er den erkendelse der holder os i live, tror jeg.

Midsommeren drøner ind over os som hvert år. Er der klimaforandringer... ja det er der; Spanien og Frankrig har haft rekord hede bølge her i juni 22. I Danmark har sommeren indtil videre været gunstig, både for grøden (i al fald her på Lolland) og for folkesjælen. FredsBænken trækkes frem og dagen går med sommerfugle-vingeslag.

5. JUNI – MINORITETERNES GRUNDOVSDAG

Den var som så meget andet genåbnet i år. Og Inge stod igen som FredsVagtens repræsentant med en tale:

MINORITETERNES GRUNDLOVSDAG

FredsVagten foran Christiansborg står ikke mere som ved starten i 2001 for 20 år siden for at protestere over dansk deltagelse i invasionen og besættelsen af Afghanistan . Vi havde måske nok ikke regnet med at denne besættelseskrig ville vare i 20 år . Men det gjorde den så og afsluttedes så sidste år i august med at vesten ligesom russerne*1) måtte overlade magten til den taleban-bevægelse som heller ikke russerne kunne overvinde. Det var så dengang hvor tidligere statsminister *2) Lars Løkke Rasmussen forsøgte at hjælpe afghanske oprørere med våben til brug mod den russiske besættelse.

Vi står der heller ikke mere for at protestere imod George Bush & Anders Fogh Rasmussens angreb på Irak i 2003 der førte til det tragiske tab af 830.000 irakeres liv. Netop nu er det dog stadig et aktuelt spørgsmål i Danmark på grund af en nylig dom i Højesteret her 31 maj 2022 der siger at Forsvarsministeriet *ikke* kan holdes ansvarlige for irakeres skader da de blev anholdt af danske styrker og blev afleveret til tortur i fængsler i Basra. Dommen vil dog blive anket til den Internationale Menneskerettighedsdomstol i Haag . Det danske Forsvarsministerium har de sidste 20 år mest været et krigsministerium .

Vi står der heller ikke mere for at protestere mod danske og europæiske tæppebombninger af Libyen i 2011 – en angrebskrig der forvandlede landet

til et kaotisk land hvor der nu – 11 år efter – stadig ikke har kunnet afholdes et valg der kan skabe et regeringsdueligt parlament og en regering for hele landet i hovedstaden Tripoli.

Vi protesterer heller ikke mere mod vestlige forsøg på at fjerne regeringen i Syrien i 2011– stærkt markedsført af statsminister Helle Thorning Schmidt – men her kom Rusland i forkøbet og stabiliserede den siddende syriske regering under det syriske Baath parti .

Hvorfor er vi så ikke bare gået hjem og nyder livet og den dejlige fred efter at danske krigsstyrker blev trukket ud af Afghanistan sidste år i August ? Måske fordi vi blev fuldstændigt fascinerede af at følge med i hvordan vore magthavere bare indefrøs milliarderne der stod i Afghanistans Nationalbank på en international bankkonto så Taleban måtte starte med 0 kroner i statskassen da de overtog parlamentet i Kabul . Regeringen svigtede under tilbagetrækningen også de mennesker i Afghanistan som de havde fået til at arbejde for sig. Dem ville de kun give asyl i 2 år her i Danmark så de fleste flygtede videre til Tyskland . Eller måske gik vi i FredsVagten ikke straks hjem fordi der jo bare siden 2001 ret hurtigt plejede at dukke et nyt ”fjende-billede ” op der skulle nakkes med vores våben.

Nu er der så siden torsdag d. 24. februar dukket en ny fæl fjende op der hedder russerne . Rusland invaderer jo som bekendt også andre lande . Og den her gang mistes der tragisk dagligt mellem 75 og 100 unge mænd ved en front i det østlige Ukraine hvor der bor en del russisk-sindede mennesker. Den ukrainsk sindede del af befolkningen skal så kæmpe for at beholde de russisk sindede områder og taber også dagligt mellem 75 og 100 unge mænds liv . Det beløber sig så på nuværende tidspunkt 5.juni til omkring tragiske 16.000 tab sammenlagt af unge liv – for kampen om at nogle få områder langs den nuværende grænse skal være russisk eller ukrainsk stats-territorium. Kæmpestore bunker af sorg der igen og igen skabes af magthavere der jo sjældent mister sine egne elskede.

Vores **udenrigsminister Jeppe Kofod** burde efter min mening ikke rende rundt i en

militær løbegrav i det østlige Ukraine og råbe op om flere mega- våben til Ukraines regering. Jeg synes at han – helt med positiv dansk historisk real-erfaring i ryggen skulle have fortalt Ukraines præsident at vi her i vores fædreland har den fine men dyrekøbte erfaring (fra 1920) at løsningen på de skrækkelige krige mod Tyskland fra 1864 og frem om ejerskabet til Slesvig og Holsten hvor 1000'er af unge danske bondedrenge fra hele landet mistede livet for at adelen kunne beholde sine godser i Slesvig og Holsten endelig løste spørgsmålet uden flere tab af menneskeliv ved simpelthen at lave folkeafstemninger i disse områder . Og derfor er vores grænse til Tyskland stadig så smukt bugtet. Men i toppen af alle magtsystemer virker det åbenbart altid mere nærliggende at bruge våbenmagt til at afgøre uenigheder – som våbenindustrien i USA så præcist formulerer sig : Alt hvad der er brug for imod en ond mand med en automat-riffel er en god mand med en automat-riffel . Og på en måde siger politikerne jo i virkeligheden det samme : Alt hvad der er brug for imod en ond mand med en stor hær og en Atombombe er en god mand med en stor hær og en Atombombe . Og derfor vil den danske regering så heller ikke underskrive et FN-forslag om at ulovliggøre Atom-våbnene .

Vi, i den desværre alt for lille Fredsbevægelse, mener at vore statsledere med deres voldsomme satsning på våbenmagt og kamp om herredømme over forskellige geografiske områder på jorden risikerer at komme til at ødelægge kampen for at bevare biodiversitet og kampen imod global opvarmning og klimaforandring. Tak for ordet ... og tak for den lyse og fredelige og civile hygge her på jeres grundlovsdag

FEST

Det var et ønske der havde rumlet nogle år; at se hvor den gamle bagmand egentlig har bosat sig, og Brians GalleryO i Maribo. Så jeg tænkte engang i foråret at nu sku det være, inden det blev for sent. Og det blev en dejlig sommersammenkomst på bagmandens solterrasse – det var varmt. Stue og have blev beundret og der blev badet i fruens 17 m³ pool.

Sang og bålaften i den lune stille nat.

8 overnattede så der var brunch og afgang ved middagstide om søndagen som var bagmandens 68'ende fødsdag.

Invitationen blev sendt ud på FredsVagtens gruppemail + nogle få andre. Så det blev en smuk fredsvagtfest mellem kærlige venner der kender hinanden med fuld tillid (det er i al fald vigtigt for mig) Fruen havde kreeret en smuk buffet med vegetariske og veganske retter. Alt var fint.

HVORFOR ER VI SÅ FÅ

Dette foregående afsnit om fest er jo internt. Det er ikke direkte politisk relateret, men er dog en del af vores sejhed, vores ansvar for vores lille fællesskab og glæde med hinanden.

Vi vil altid gerne være flere. Og hvad skal der til. Folk vil ha det godt; så det vil jeg gerne sige: Vi har det godt med at vedligeholde FredsVagtens unikke projekt. Men vi er gamle i livet og det dør naturligt ud. Og så har fredsbøvelserne mistet endnu en bastion, så svækket den er og var; når den ikke får krisehjælp.

diskussion om de passive klageskribenter

Jessie opslog et opslag på vores mail fra NN, gaflet fra facebook tænker jeg.

“Enhver må føle dyb sorg over Ukraines skæbne, hver dag ødelægges byer og hundredvis af mennesker dør.

Men jeg føler også sorg over hele Europas fremtidige skæbne. For hvis NATO fortsætter sin konfliktoptrapning ender vi helt sikkert i en tredje verdenskrig, som vil sprede endnu større ødelæggelse og ubeskrivelige lidelser over hele Europa/verden. Aldrig har fredsbøvelser været mindre end den er nu, og aldrig har den være mere nødvendig. Men den offentlige mening er kun præget af sort hvid tænkning, had og naiv forestilling om at konflikten i Ukraine har en militær løsning. Der er kun en løsning, at stoppe krigen, at forhandle en løsning, mens vi endnu kan.

Jeg tænkte jamen, det er så sandt, så mange gange vi har undret os over at ikke flere vil deltage i vor stædige protest. En mulighed for at returnere lidt af afmagten, for os der ikke har druknet den i forbrug og tv.

Apropos tv; vi bliver lige opdateret så vi ved hvad vi skal vide. Og uhhh så overbevisende pakket ind i 'objektivitet'.

Der er kun et at sige: SLUK!, du behøver ikke følge med, du ved det godt.

Og vi er mange der har set om bag forhænget, og vi skriver og liker og forsøge at brede et budskab om at der er noget udenfor den officielle bobbel. Vi ønsker at tro på oplysningens kraft. Det er den kraft vi selv kender.

NN skriver udmærkede indlæg der kommer op på min væg, jeg deler en del af dem... mens jeg tænker at jeg og NN selv, sidder her ved bogstaverne og vælter gode sandheder ud, og håber de klinger en lille sordin et sted eller to udenfor de indforståedes rækker.

Så klagen over at *Aldrig har fredsbevægelse været mindre end den er nu, og aldrig har den været mere nødvendig.* klinger på en måde hult, selvom det jo er sandt. For hvad gør du selv NN andet end at skrive. Det er hér igen jeg ikke fatter at fx NN ikke selv byder ind med den nemmest tilgængelige mulighed for at række tunge af Borgen; snutte en fredsvagt med jævne mellemrum. Men vi skriver og tasterne gløder synkront med harmen. Desværre rager det magthaverne en høstblomst.

Men jeg tillod mig altså at bemærke dette forbehold i begejstringen over det gode skriv. Hvilke muligheder har vi for at samle den murrende folkelige protest. Ideelt ku jeg godt forestille mig at FredsVagten ku danne forbillede til en stille men gedigen protest.

Hvis der nu fx var ti fredsaktivister hen gennem dagen – hvilken vision – ville de forhåbentlig kunne holde sig i ro. Men vi ved jo gennem årene at protest-projektet har tiltrukket mange sære typer. Og nogen med pågående karakter. Men det er vel netop osse den del af virkeligheden der skal komme frem.

Indtil videre inden en ægte strøm bryder løs eller holdes nede med vold, så ku vi dog godt bruge nogen flere kvikke seriøse vagtfolk med viden. Ikke fortroppen til en revolution, men et sted at belyse afmagtens dræbende mørke.

Inge svarede at jeg da havde en pointe og fortalte så en anekdote fra dagen:

Kære Bo

På den måde har du måske ret vores landsmænd er åbenbart blevet små-tilfredse med krigsmagten ... det fornemmer jeg også når jeg er på Vagten ... i dag var der f.ex. 2 meget vidende mænd (en på min egen alder og en yngre) der forklarede mig at det er ulovligt at besætte dele af et andet land og vedlagde "beviser" fra forskellige mellemstatslige underskrevne aftaler i forbindelse med afslutninger på tidligere krige : [Fredsaftale - frwiki.wiki](#) De mente så at heller ikke Kaliningrad var russisk [kaliningrad historie - Google-søgning](#) og sådan fortsatte de derudaf med hvordan krige og fredsaftalinger var endt.

Jeg takkede naturligvis for de "store perspektiver" de oprullede for mig i det dejlige solskin - om tidligere statslige kompromisser og afgørelser efter fredsaftalinger (som de så opfattede som etableret "international ret") - jeg fandt deres akademisk-historiske viden imponerende men jeg er ikke typen der finder fred i sindet i krigstider ved at studere fredsaftalingerne efter tidligere verdenskrige (eller bare europæiske krige var vist omfattet af deres måde at finde ro i sindet på). Jeg bliver mest fascineret af alle de døde unge mænd og de kæmpestore parker med deres gravsten .

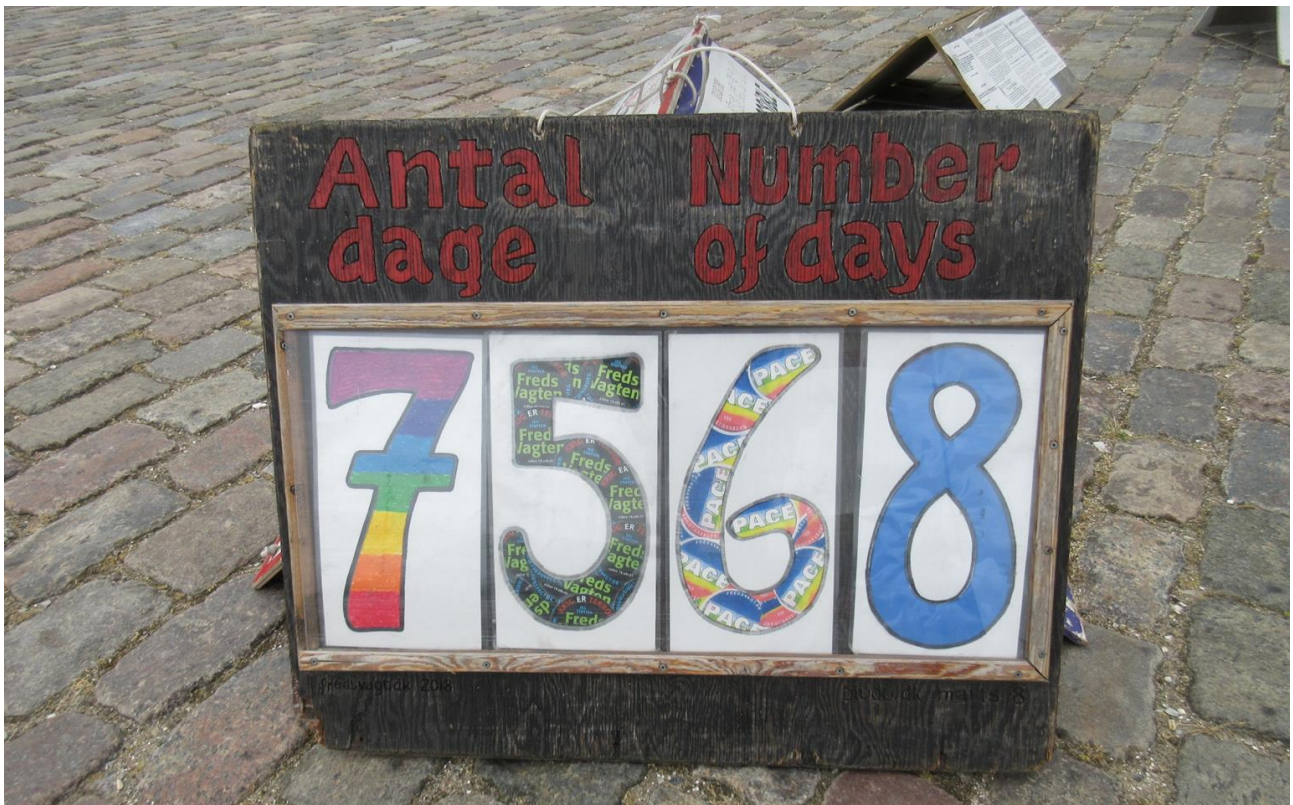
Jeg ved ikke hvad en NN-type ville have gjort af indspark i en sådan samtale - men jeg har nu ikke selv tænkt mig at begynde at læse bøger om begrebet "folkeret" - jeg har det nu bare ret simpelt sådan at jeg har svært ved at forlige mig med meget store antal omkomne i krig - også selvom der skulle komme en "smuk" eller eventuelt "retfærdig" fredsftale i f.ex. Versailles bagefter [Versaillestraktaten 1919 | lex.dk – Den Store Danske](#) som de nævnte men jeg ved ikke hvad NN ville have stillet op med de herrer hvis han tog Vagter. Om han havde accepteret den intellektuelle præmis i de 2 herrers måde at "finde fred i logikken " med krigen i Ukraine på . Jeg selv kunne ikke finde på noget der forsonede mig med at "historiske fredsftaler havde fastslået at Ruslands krig er ulovlig . For ikke at tale om det foruroligende ved at der nu skal være en hær på 300.000 mænd i EU (samme størrelse som den russiske hær) . Jeg kan heller ikke lige forstå at der så ikke skulle være noget "folkeretligt" galt med at - både Rusland og USA har angrebet det afghanske folk .

Kan det ikke være at det bare er nemmere for mange mennesker (herunder også NN) at sende sine egne meninger ud end det er at tale med alle slags mennesker som vi er nødsaget til . Jeg ved ikke om der kunne være nogle fra FREDSMINISTERIUM der kunne have "onduleret" de 2 herrer? I hvert tilfælde påpegede den ældste herre at der var *noget* rigtigt i et opslag vi har fra FREDSMINISTERIUM - men så snart der dukkede en anden mand op der ville ind i diskussionen hængte de sådan set mig af og kørte deres egen diskussion .

Nåeeeh ... jeg skal til at finde et opslag om de 300.000 soldater
(ulæselig smiley) Inge

POSITIVE OPLEVELSER

Inge... og Jessie... og... skriver en del gode oplevelser ved mødet med offentligheden. Det er oplagt at mange øde tider på magtens stenørken opvejes af disse menneskelige møder.
Selv kom jeg endelig ind igen 8. juli da jeg havde afleveret børnebørn i Vanløse og overnattet hos Birte Uhre i kolonihaven ude i Sydhavnen.

En noget kølig dag hvor jeg var lige optimistisk nok klædt.
 En stille dag – det er længe siden jeg er gået i flæsket på folk der ignorerer sig forbi.
 Imidlertid havde jeg denne dag kun lige fundet vagtbogen frem da Inge dukkede op. Og senere Doris planmæssigt kl 13

Og hermed siger jeg tak for denne gang, mens der har været skyderi – the american way – i Fields. Meget bekvemt for statsminister Frederiksen der ellers netop var på forsiderne for kritikken af hendes håndtering af Minkskandalen. Det lugter som det plejer. Retssagen skal gå for lukkede døre selvom sagen er enkel; en psykisk syg ung mand.

/Bo Bagmand